

ISBN: 978-625-7587-80-8

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 551

Klasik

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Dizi Editörü

Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan

Kadir Daniş

Düzeltili

Nilgün Bıyıklı

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Tamer Turp

1. BASKI

Ekim 2021
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 49619

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri

San. ve Tic. Ltd. Şti

Sertifika No: 40421

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /

İstanbul Tel: 212 624 21 11

© Orijinal adı *The Place of the Lion* olan eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Mutlak Aslan

Charles Williams

TÜRKÇESİ
KEREM TOPÇU

KETEBE

Charles Williams

Romancı, teolog, eleştirmen. Soren Kierkegaard gibi büyük yazarların çalışmalarının düzeltileleriyle başlayan edebî yaşamı *Vecdin Gölgeleeri*, *Cehennemine İniş*, *Mutlak Aslan* gibi kitaplarla ve en ünlü üyesi J. R. R. Tolkien olan Inklings'in arasına dâhil olmakla zirveye ulaşan Williams; romanlarındaki mistik, dinî ve sezgisel motiflerle tanınan sıradışı bir yazardı. C. S. Lewis tarafından "cadı-doktor" yakıştırmasıyla kâh övülüp kâh yerilen bu gizemli sanatçı, Inklinglerin görece az bilirse de en fırtınalı kalemlerinden biriydi.

Kerem Topçu

1995 yılında Kocaeli'nde doğdu. İlk ve orta öğrenimini bu şehirde tamamladıktan sonra, 17 yaşında bir lise öğrencisi iken eline geçen Gilles Deleuze metni sayesinde çeviriyle tanıştı. İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü başarıyla bitirdi. Aynı alanda yüksek lisans çalışmalarını sürdürmektedir.

İÇİNDEKİLER

Dişi Aslan	7
Tayflar ve Melek.....	19
Kelebeklerin Varışı	37
İki Cephe	51
Kölenin Korkusu.....	67
Bay Anthony Durrant'ın Tefekkürü.....	81
Bir İnanca Yönelik Araştırmalar.....	89
Bolonyalı Marcellus Victorinus	101
Kaçak.....	111
Evdeki Çukur	125
Damaris Tighe'in Doğru Yolu Buluşu.....	145
Göksellerin Zaferi.....	161
Yanan Ev	177
Quentin'in Peşinde	191
Dostluğun Mekânı.....	205
Canavarların İsimlendirilmesi.....	219

DİŞİ ASLAN

DiŐi aslan, seyrek bir dikenlikle kaplanmış çitin arkasındaki nehrin tepesinden Hertfordshire yoluna doğru bakıyordu. Kafasını saęa sola çevirirken bir anda, bir avın ya da dűŐmanın kokusunu almıŐ gibi taŐ kesiliverdi, iyice eğildi. Vucudu kasım kasım kasılıyor, kuyruğu sallanıyordu. Ancak ıt ıkartmıyordu.

Neredeyse bir mil uzağındaki Quentin Sabot, üzerinde oturmakta olduğu kapıdan aŐaęıya sıçrayıp kol saatine bakıverdi.

Yola bakarken “Senin Őu otobűsűn geleceęine dair bir emare gűremiyorum doęrusu,” dedi.

Anthony Durrant de aynı yűne bakıyordu: “Saęda solda geziyerek otobűsű yakalayabiliriz, ne dersin?”

“Yolumuza devam edip onun bizi bulmasını da saęlayabiliriz.” diye karŐı bir űneride bulundu Quentin. “Nihayetinde gideceęimiz istikamet yolunun űstű.”

O esnada kapının űzerinde oturan Anthony, “Maddi dűnyanın en kullanıŐlı olduęu meselelerden biri, insanın ara sıra da olsa, bu dedięini hakikatli bir Őekilde sűylemesini saęlaması doęrusu. Haydi, űyle olsun bakalım.” Aheste aheste kapıdan

indi ve esnedi. “Ayaklarımın üzerinde durup konuşmaktansa, bir otobüste otururken daha iyi konuşurdum doğrusu şimdi.” diye devam etti. “Sence ne kadar yol yürüdük?”

“Yirmi üç mil var mıdır acaba?” diye tahminde bulundu Quentin.

“Aşağı yukarı,” diye onayladı diğeri ve tembelce geriniverdi. “Peki... Madem yürüyeceğiz, devam öyleyse!” Yavaş yavaş yürümeye koyulduklarında Anthony, “İnsanın beş yılda bir, kendi zihninin haritasını çıkarması sence de hoş olmaz mıydı?” diye soruverdi. “Önemli merkezler işaretlenmiş olurdu, bir fikri diğerine bağlayan yollar ve tüm o güzel ancak vardıkları topraklar bomboş olduğundan terk edilmiş patikalar da görülürdü.”

“Oklar da hep gitmek istediği yönleri gösterirdi, değil mi?” diye öylesine soruverdi Quentin.

“Okla dolu olurdu her taraf,” diye iç çekiverdi Anthony. “Önümde sallanıp duran şu ışık gibi”.

“Birden fazlasını görüyorum,” diye araya girdi Quentin. “Ne ki bunlar, fener falan mı?”

“Öyle mi görünüyorlar? Üç... beş...” diye saydı Anthony. “Hareket hâлиндeler, o yüzden önümüzdeki yolun ışıkları olamaz.”

“Direklere fener asıyor olabilirler,” diye itiraz etti Quentin.

Sallanıp duran fenerlere yaklaşınca Anthony, “Ama, asmıyorlar.” dedi. “Ölüm, mutadı üzere, kendi yıldızını kendisi taşıyor.”

Önlerindeki grubun arasından bir adam, bir nida savurup seslendiği zaman ilerledi. “Bu çok sıradışı,” diye ekledi. “Nihayet, bana ihtiyacı olan birilerini mi buldum?”

Quentin, “Fazlasıyla heyecanlı görünüyorlar,” dedi, daha fazlasını söyleyecek zamanı yoktu. Karşılaştıkları grupta bir düzine kadar insan vardı, Anthony ve Quentin o insanlara şaşkınlık

içinde bakıyordu şimdi. Zira bu insanların tümü silahlıydı, dördü veya beşinde tüfekler, ikisinde yabalar vardı. Geri kalanlar da ağır sopalara tutturulmuş fenerleri taşıyordu. Tüfekli adamlardan biri ters ters, “Haberiniz yok mu?” diye sordu.

Anthony, “Korkarım ki hayır,” dedi. “Olmalı mıydı?”

Bunun üzerine diğer adam, “Yarım saat kadar evvel her yola bir adam yolladık. Onunla karşılaşmadıysanız, nereden geliyorsunuz siz?”

“Eh,” diye cevap verdi Anthony, “yarım saattir bir kapıda oturmuş, otobüs bekliyorduk.” Adamlardan birkaçı, sözü kahkahalarla kestiği sırada bir diğeri, “E beklemeye devam etseydiniz madem!” diye dalga geçercesine ekledi. İlk konuşan adam sertçe, “Mevzu şu ki ortalıkta dolanıp duran bir dişi aslan var, biz onun peşindeyiz.” diye ekledi.

“Hadi be!” dedi Quentin. Anthony, ondan daha kibar, “Anlıyorum, evet.” dedi. “Bu insanları uyarmanızı gerektirecek bir durum olabilir. Ancak biz aşağılarda bir yerde oturmuş dinleniyorduk. Adamınız, yol ayrımına doğru ilerlerken bizi gözden kaçırmış olmalı.” Bir cevap bekledi.

Diğer adam, belli belirsiz seçilen bir noktayı göstererek “Şu taraftaki Allah’ın belası bir sirkten kaçmış!” dedi. “Smetham yakınlarında. Evlerdeki insanları uyarır uyarılmaz bölgeyi silahlı adamlar ve lambalarla çevirmeye devam edeceğiz. Yola çıkan her araç geri döndürüldü. Otobüsünüzü bu yüzden kaçırdınız.”

Anthony, “Bu pekâlâ makul bir sebep gibi görünüyor,” dedi. “Büyük bir dişi aslan mıydı bu? Saldırgan mıydı?”

“Sorma, ne saldırganı!” dedi sirkten olduğu belli olan bir adam. “Fındık faresi kadar ürkekti ancak salağın biri kışkırttı hayvanı.”

İlk adam, “Fırsatını bulursam onu daha da ürkekleştireceğim!” dedi. “Bakın şimdi. Siz beyler, olabilecek en hızlı şekilde iler-